

Operator de date cu caracter personal 3170

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din ...
Completul constituit din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Grefier ...

Pe rol, judecarea apelului declarat de contestatorii ... și ... – cu domiciliul în (...), *împotriva sentinței civile nr. ..., pronunțată de Tribunalul Tulcea în dosarul nr. ..., în contradictoriu cu intimatul ... - ADMINISTRATOR JUDICIAR AL DEBITOAREI ...* – cu sediul în (...), ... - **ADMINISTRATOR SPECIAL AL DEBITOAREI ...**, intimatul-creditor ... – cu domiciliul în (...), ... - **prin ADMINISTRATOR SPECIAL ...** – cu sediul în (...), ... - **prin ADMINISTRATOR JUDICIAR ...** – cu sediul în (...), având ca obiect procedura insolvenței – Contestație.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat ..., pentru apelanții-contestatori ... și ..., în baza împuternicirii avocațiale nr. ..., lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art.153 și următoarele Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului, mențiunile referitoare la modul de îndeplinire a procedurii de citare.

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile formulată de apelanți, prin care să se dea o rezolvare de principiu unor chestiuni de drept.

Avocat ..., pentru apelanții-contestatori, consideră că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă. Astfel, condiția existenței unei cauze aflate în curs de judecată este îndeplinită, deoarece litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea se află pe rolul Curții de Apel Constanța. Mai arată că de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 102 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 și a dispozițiilor art. 3 din Ordinului nr. 1692c/07.07.2006, depinde soluționarea litigiului dedus judecății, iar chestiunea de drept enunțată este nouă, întrucât asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 al.1 Cod procedură civilă,

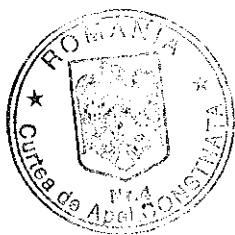
**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea în cauză la data de
Pronunțată în ședință publică, astăzi

Președinte,
...

Judecător,
...

Grefier,
....

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE
Ședința publică din ...
Completul constituit din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Grefier ...

Pe rol, judecarea apelului declarat de contestatorii ... și ... – cu domiciliul în (...), *împotriva sentinței civile nr. ..., pronunțată de Tribunalul Tulcea în dosarul nr. ..., în contradictoriu cu intimatul ... - ADMINISTRATOR JUDICIAR AL DEBITOAREI ... – cu sediul în (...), ... - ADMINISTRATOR SPECIAL AL DEBITOAREI ..., intimatul-creditor ... – cu domiciliul în (...), ... - prin ADMINISTRATOR SPECIAL ... – cu sediul în (...), ... - prin ADMINISTRATOR JUDICIAR ... – cu sediul în (...), având ca obiect procedura insolvenței – Contestație.*

Dezbaterea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au avut loc în ședința publică din ... și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 al.1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea la ..., când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

Asupra cererii de față:

1. Cererea de chemare în judecată. Întâmpinarea.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Tulcea - Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal la data de 15 februarie 2017, sub nr. ..., contestatorii ... și ... au formulat *contestație împotriva tabelului preliminar al creanțelor debitoarei ..., publicat de către administratorul judiciar ... în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr. ... și au solicitat judecătorului sindic, în principal, admiterea excepției tardivității formulării cererilor de admitere a creanțelor de către creditorii ... și ..., refacerea tabelului de creanțe în sensul înlăturării creanțelor în cuantum de 105.000,00 lei - deținută de ... și 1.733.950,59 lei – deținută de ..., iar în subsidiar, refacerea tabelului preliminar în sensul modificării cuantumului creanței deținute de creditorul ... de la 105.000,00 lei la 100.000,00 lei și a creanței deținute de creditoarea ... de la 1.733.950,59 lei la 791.950,59 lei.*

Tardivitatea formulării cererilor de admitere a creanțelor celor doi creditori a fost invocată motivat prin aceea că cererile creditorilor au fost expediate Tribunalului Tulcea, prin poștă, la data de 25.01.2017 și au fost înregistrate la instanța de judecată la data de 30.01.2017, respectiv la data de 31.01.2017, cu depășirea termenului stabilit prin încheierea de ședință din data de 16.12.2016.

Prin *întâmpinare*, intimatul ... - administrator judiciar al ... a solicitat admiterea în parte a contestației, menținerea măsurii administratorului judiciar de a înscrie în tabelul preliminar al creanțelor pe creditorul ... cu o creanță subordonată în valoare totală de 105.000,00 lei și modificarea creanței creditorului ... în sensul înscrierii acestuia cu o creanță chirografară în valoare de 1.291.550,59 lei. Totodată, administratorul judiciar al debitoarei a solicitat respingerea excepției tardivității formulării cererilor de admitere a creanțelor creditorilor ... și ..., arătând că acestea au fost depuse în termen, astfel: declarația de creanță a d-lui ... a fost înregistrată la registratura ... sub nr. ... din data de 20.01.2017, iar declarația de creanță a creditorului ... a fost înregistrată la registratura ... sub nr. ... din 20.01.2017.

2. Hotărârea instanței de fond.

Prin sentința civilă nr. ..., Tribunalul Tulcea – prin judecătorul sindic a admis în parte contestația și a dispus refacerea tabelului preliminar de creanțe al debitoarei ..., în sensul modificării cuantumului creanței deținută de creditorul ... de la suma de 105.000 lei la 93.700 lei, precum și a cuantumului creanței deținută de debitoarea ... de la suma 1.733.950,59 lei la suma de 1.291.550,59 lei.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut următoarele:

Prin încheierea nr. ..., Tribunalul Tulcea a dispus deschiderea procedurii insolvenței în formă generală cu privire la debitoarea ..., fiind desemnat în calitate de administrator judiciar provizoriu ... și a stabilit drept termen limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitoarei, data de 20.01.2017.

La data de 31.01.2017, în cadrul dosarului de insolvență au fost înregistrate cererile de admitere a creanțelor formulate de creditorii ... și respectiv societatea ... cu sediul în ... aflată în procedură de reorganizare judiciară și reprezentată prin administrator special

Aceleași cereri de creanță, însoțite de înscrisuri doveditoare, au fost depuse și la sediul administratorului judiciar ..., fiind înregistrate la acest cabinet sub nr. .../20.01.2017 (cererea creditorului ...) și respectiv nr. .../20.01.2017 (cererea debitoarei ...).

Potrivit copieii din registrul de corespondență al administratorului judiciar, s-a constatat că cele două cereri de creanță au fost înregistrate la corespondență intrată sub numerele de înregistrare ... și respectiv .../20.01.2017.

Au fost redacte prevederile art.102 alin.(1) din Legea nr. 85/2014, potrivit căroră „Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului” și s-a concluzionat că din analiza normei juridice rezultă că legea nu stabilește un anumit loc în care să se depună cererile de admitere a creanțelor, ceea ce este important de urmărit fiind doar respectarea termenului impus de lege și fixat de judecătorul sindic în hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței.

S-a constatat că cele două cereri de creanță au fost depuse atât la sediul administratorului judiciar, cât și la dosarul cauzei, însă la date diferite și întrucât una dintre aceste date respectă termenul legal înălăuntrul căruia se puteau formula cereri de admitere a creanțelor, rezultă că acest termen a fost respectat, fiind fără relevanță faptul că depunerea cererilor s-a realizat în termen doar la sediul administratorului judiciar, în condițiile în care acesta este unul dintre organele prevăzute de art. 40 din Lg. nr. 85/2014 care aplică procedura insolvenței.

3. Apelul declarat de contestatori.

Împotriva sentinței civile nr. ... au declarat apel contestatorii ... și ..., care au reluat, prin motivele de apel, excepția tardivității formulării cererilor de admitere a creanțelor de către creditorii ... și societatea

Susțin apelanții că în mod greșit a considerat judecătorul sindic că cererile de admitere a creanțelor formulate de cei doi creditori au fost depuse corect în ceea ce privește locul

depunerii și termenul, deși chiar instanța precizează că cererile au fost depuse la dosar la data de 31.01.2017, cu mult peste termenul stabilit, respectiv 20.01.2017.

Sunt invocate prevederile art.114 alin.(1) din Legea nr.85/2014, conform căroră „(1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 42, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât privește creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului (...), sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase”, precum și cele cuprinse în art.100 alin.(1) lit.b.) din același act normativ, „(1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată și, în orice caz, cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde: (...);

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă”.

În continuare, apelanții se prevalează de dispozițiile art.102 alin.(1) din Legea nr.85/2014, potrivit căroră „Cu excepția salariatilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. (...)”.

Sustin apelanții că din dispozițiile legale citate rezultă că cererile de admitere a creanțelor se depun la grefa Tribunalului, fiind menționat în notificările comunicate care este locul depunerii acestor cereri, depunerea acestora la administratorul judiciar, care nu este asimilat instanței de judecată, fiind numai opțională pentru creditori.

Creditorii au obligația să depună cererile de admitere a creanțelor la dosarul cauzei, fiind lipsită de temei legal depunerea lor în termen numai la administratorul judiciar.

Potrivit apelanților, prin încheierea nr. ..., judecătorul sindic a stabilit termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitoarei la data de 20.01.2017, iar la data de 23.12.2016 s-a publicat în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr...., notificarea privind deschiderea procedurii de insolvență a societății ..., în cuprinsul căreia au fost făcute precizări suplimentare privind depunerea cererii de admitere a creanței, respectiv cererea însoțită de documente justificative va fi depusă la dosar sau transmisă prin poștă pe adresa instanței, în dublu exemplar sau într-un singur exemplar, cu mențiunea că exemplarul pentru administratorul judiciar a fost comunicat în mod direct acestuia prin poștă.

Se arată că cererile trimise instanței se regăsesc în volumul II al dosarului nr. ..., data expedierii prin poștă fiind 25.01.2017, peste termenul de depunere a cererilor stabilit de judecătorul sindic.

4. Cererea de sesizare a Înaltei Curți.

La data de 20.11.2017, apelanții contestatori ... și ... au formulat cerere privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu următoarele probleme:

- să se lămurească unde se depune în termen cererea de admitere a creanței anterioare datei deschiderii procedurii, dacă această cerere se înregistrează la tribunal sau/și la sediul administratorului judiciar;
- să se lămurească dacă este considerată a fi depusă în termen cererea de admitere a creanței doar la sediul administratorului judiciar - creanță născută anterior datei deschiderii procedurii;
- să se lămurească dacă este considerată tardiv formulată/înregistrată/depusă cererea de admitere a creanței născută anterior datei deschiderii procedurii la tribunal după expirarea

termenului legal stabilit de către judecătorul sindic, în situația în care cererea a fost depusă în termen doar la sediul administratorului judiciar,

După expunerea situației de fapt și a parcursului procesual al contestației, apelanții au învederat că în cauză sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată. Această condiție este îndeplinită, deoarece litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea se află pe rolul Curții de Apel Constanța - Secția a II-A civilă, de contencios administrativ și fiscal.

- cauza să fie soluționată în ultimă instanță. Această condiție este îndeplinită, deoarece Curtea de Apel Constanța urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este definitivă.

- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 102 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a dispozițiilor art. 3 din Ordinului nr. 1692c/07.07.2006 privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență și a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătorești, convocărilor, notificărilor și al altor acte care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare și notificare, depinde soluționarea litigiului dedus judecății.

- chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece din consultarea jurisprudenței s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

S-a susținut că:

- dispozițiile art. 102 din Legea nr.85/2014 prevăd că „(1) (...) cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului” și numai creanțele salariale se înregistrează în tabelul de creanțe din oficiu, de către administratorul judiciar, în temeiul art.5 pct.18 din Legea nr.85/2014;

- potrivit dispozițiilor art.102 alin.(6) din Legea nr.85/2014, „(6) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii de faliment”, astfel încât calea procedurală de urmat pentru creditor, pentru valorificarea oricărei creanțe considerate ca fiind născută după data deschiderii procedurii, este aceea a adresării unei cereri administratorului judiciar, care este ținut să formuleze răspuns și să indice măsura adoptată (admiterea sau respingerea înscrierii) și numai creditorul nemulțumit se poate adresa instanței cu o contestație;

- interpretând per a contrario dispozițiile legale menționate, cererea de admitere a creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii se înregistrează dora la grefa instanței, respectiv la sediul tribunalului;

- potrivit art.102 alin.(9) din Legea nr.85/2014, „(9) Toate creanțele prezentate a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditorii”, dispoziția legală făcând din nou trimitere la grefa tribunalului și nicidecum la sediul administratorului judiciar;

- atât formatul cât și conținutul-cadru al modelului de notificare cuprins în Ordinul nr.1692/0/07.07.2006 al Ministrului Justiției este obligatoriu pentru toți participanții la procedură, iar potrivit anexei nr. 3.3 - notificare privind deschiderea procedurii de insolvență la secțiunea informații suplimentare - se precizează că în vederea înscrierii la masa credală este necesar să se completeze și să se transmită la tribunal "cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar" cu respectarea dispozițiilor art. 65 alin. (1) din legea privind procedura insolvenței. Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar va fi însoțită de documentele justificative ale creanței și actele care atestă constituirea de garanții, în copii certificate. Cererea de înscriere a creanței și documentele care o însoțesc vor fi depuse la dosar sau

transmise prin poștă pe adresa instanței, în dublu exemplar, unul pentru a fi comunicat administratorului judiciar și unul pentru a rămâne la dosar, cu mențiunea că exemplarul pentru administratorul judiciar poate fi comunicat în mod direct acestuia, prin poștă.

5. Intimatul administrator judiciar ... și intimații creditorilor ... și societatea ... – prin administrator judiciar ... nu și-au exprimat punctul de vedere cu privire la cererea apelanților contestatori.

6. Punctul de vedere al completului de judecată.

Apreciem necesar a face precizarea prealabilă că, în virtutea rolului activ al instanței și în vederea lămuririi exact a problemei de drept relevantă în cauză, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile va viza rezolvarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept, cu o formulare diferită de cea expusă de apelanți în cererea formulată:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.102 alin.(1) teza I și teza a II a din Legea nr.85/2014:

- Cererea de admitere a creanțelor se depune numai la tribunal sau poate fi depusă și la administratorul judiciar;

- Cererea de admitere a creanțelor depusă la administratorul judiciar în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii, dar nedepusă în termen la tribunal este considerată a fi formulată în termen”.

6.1. Asupra admisibilității sesizării:

Potrivit art.519 NCPC, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Dispozițiile art. 519 NCPC instituie o serie de condiții de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, astfel:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Din verificarea actelor și lucrărilor dosarului, a jurisprudenței instanțelor naționale și a Înaltei Curți în materie, precum și a doctrinei relevante, constatăm că sunt îndeplinite cumulativ condițiile cerute de art. 519 NCPC.

i. Cauza este în curs de judecată, în fața instanței de apel – Curtea de Apel Constanța – care judecă în ultimă instanță, având în vedere că potrivit art.43 alin.(1) teza a doua Legea nr.85/2014, „Hotărârile curții de apel sunt definitive”.

ii. Curtea de Apel Constanța este competentă material și teritorial să judece calea de atac declarată de apelanții contestatori, astfel cum rezultă din art.43 alin.(1) teza întâi Legea nr.85/2014, potrivit căreia „(1) Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic”.

iii. Este îndeplinită și cerința privind raportul de dependență dintre chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită și fondul cauzei, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o pronunță în această procedură produce un efect concret asupra soluției din cauza de față.

Sub un prim aspect, din perspectiva precizărilor Înaltei Curți cu privire la ceea ce poate fi supus atenției pe calea remediului procesual reglementat de art.519 și urm.NCPC, considerăm că problema de drept este una veritabilă, în sensul că există posibilitatea unor interpretări diferite, motivat de faptul că, apreciem noi, textul de lege are o formulare lacunară, incompletă, în ceea ce privește locul depunerii cererilor de admitere a creanțelor în interiorul termenului fixat în hotărârea de deschidere a procedurii, cu consecințe directe asupra stabilirii formulării și înaintării acestor cereri în termenul fixat și a înscrierii creanțelor în tabelul preliminar.

Astfel, potrivit art.102 alin.(1) din Legea nr.85/2014, „Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului.

Modalitatea de redactare a textului de lege poate conduce spre interpretări diferite, cu consecințe juridice asupra întregii proceduri a insolvenței, în condițiile în care respingerea ca tardivă a unei cereri de admitere a creanței are consecința directă a neînscrierii creanței în tabelul preliminar și nedobândirea calității de creditor îndreptățit să participe la procedură pentru titularul cererii.

De asemenea, chestiunea interpretării și aplicării dispozițiilor art.102 alin.(1) primele teze din Legea nr.85/2014, în sensul stabilirii dacă cererea de admitere a creanțelor, la care se referă textul indicat, se depune numai la tribunal, în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii sau poate fi depusă, în același termen, la administratorul judiciar, precum și stabilirea consecinței juridice a depunerii acestei cereri numai la administratorul judiciar, este determinantă pentru soluționarea pe fond a contestației creditorilor interesați împotriva înscrierii în tabelul preliminar a creanțelor aparținând acelor creditori care au înregistrat cererile de admitere a creanțelor, în termenul fixat în hotărâre, numai la administratorul judiciar, înregistrarea acestora la tribunal fiind făcută peste acest termen.

Aprecierea ca tardiv formulate a celor două cereri de admitere a creanțelor are drept consecință înlăturarea acestor creanțe de la masa credală, cu efectele prevăzute de art.114 alin.(1) din Legea nr.85/2014 referitor la calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură a celor doi titulari ai cererilor.

iv. Chestiunea de drept nu a fost dezlegată de Înalta Curte și nici nu există pe rolul acestei instanțe un recurs în interesul legii în acest sens.

v. Chestiunea de drept îndeplinește și cerința nouității, în sensul celor reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în mai multe decizii (Decizia nr.11/20.10.2014 publicată în Monitorul Oficial al României nr.831/14.11.2014, Decizia nr.19/22.06.2015 publicată în Monitorul Oficial nr.776/19.10.2015), atunci când se referă la o normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă.

Avem în vedere aici nu numai textul art.102 alin.(1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (publicată în Monitorul Oficial nr.466/25.06.2014), dar și faptul că anterior intrării în vigoare a noii legi, aceeași chestiune era reglementată de art.64 alin.(1) din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, astfel că prezenta chestiune de drept este generată nu numai de noua reglementare a instituției juridice a procedurii insolvenței, ci și de vechea lege.

Deși supunem atenției Înaltei Curți numai textul art.102 alin.(1) teza I și a II- a din Legea nr.85/2014, nu putem face abstracție de faptul că dispozițiile legale menționate au

aceiași conținut cu cel cuprins în art.64 alin.(1) din Legea nr.85/2006 și din această perspectivă se poate pune în discuție cerința noutății chestiunii de drept.

Considerăm că este îndeplinită cerința de noutate, întrucât problema de drept, deși astfel cum am arătat, privește interpretarea și aplicarea unui text de lege care s-a regăsit, în aceeași redactare și în actul normativ mai vechi, nu a primit o analiză în doctrina de specialitate sau o interpretare într-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent, prin raportare la momentul sesizării.

Astfel cum a subliniat Înalta Curte de Casație și Justiție în numeroase decizii pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă (Decizia nr.13/08.06.2015 publicată în Monitorul Oficial nr.518/13.07.2015, Decizia nr.8/20.02.2017 publicată în Monitorul Oficial nr.202/23.03.2017, Decizia nr.39/29.05.2017 publicată în Monitorul Oficial nr.615/31.07.2017), caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

Or, în urma verificării jurisprudenței naționale, s-a constatat că în referire la chestiunea de drept menționată nu există o practică consacrată și nu există un număr semnificativ de hotărâri prin care să se fi soluționat în mod diferit și constant chestiunea de drept, pentru a se putea discuta, într-o astfel de situație, de necesitatea unui recurs în interesul legii.

În consecință, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți, se impune să se apeleze la mecanismul de unificare a practicii judiciare prin hotărâre prealabilă, pentru a se evita pronunțarea unor decizii în care aceleași drepturi invocate de părți să fie soluționate în mod diferit.

6.2. *Asupra chestiunii de drept care formează obiectul sesizării.*

Potrivit prevederilor art.102 alin.(1) din Legea nr.85/2014, „Cu excepția salariatilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, *toți ceilalți creditori*, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, *vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului*”.

Prevederea legală anterioară celei expuse, cuprinsă în art.64 alin.(1) din Legea nr.85/2006 (pe care se impune să o menționăm, ținând seama că actul normativ, deși abrogat în mod expres prin art.344 din Legea nr.85/2014, este aplicabil procedurilor de insolvență începute și încă în derulare, conform art.343 din Legea nr.85/2014) prevedea: „(1) Cu excepția salariatilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, *toți ceilalți creditori*, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în sentința de deschidere a procedurii; cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului”.

În analiza chestiunii de drept supusă judecății, apreciem că se impun scurte observații referitoare la instituțiile juridice incidente și la sancțiunile legale care intervin în cazul nerespectării unor termene sau/și condiții prevăzute.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 40 alin.(1) din Legea nr.85/2014, „(1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar”.

Potrivit art.5 alin.(1) pct.19 din Legea nr.85/2014, „ în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: (...); 19. creditor îndreptățit să participe la procedură este acel titular al unui drept de creanță asupra averii debitorului, care a înregistrat o cerere de înscriere a creanței, în urma admiterii căreia acesta dobândește drepturile și obligațiile reglementate de prezenta lege pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabelele creditorilor întocmite

succesiv în procedură, precum și prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului”.

Art. 99 alin.(1) prevede: „(1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. c) ori, după caz, potrivit prevederilor art. 74, (...)”, iar conform art.100 „(1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată și, în orice caz, cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde: (...);

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă”.

Potrivit prevederilor art.114 din același act normativ, „(1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 42, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât privește creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociațiilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va fi constatată de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care nu va mai înscrie creditorul în tabelul creditorilor”.

Are, așadar, o importanță deosebită verificarea și stabilirea momentului depunerii cererii de admitere a creanței, constatarea tardivității acesteia având drept consecință înlăturarea titularului cererii de la masa credală pentru acea creanță, cu toate efectele juridice care decurg, potrivit legii.

Referitor la chestiunea de drept supusă analizei, observăm că textul art.102 alin.(1) face referire la „depunerea” cererii de admitere a creanței în termenul fixat prin hotărârea de deschidere a procedurii, aspect deosebit de important în contextul general al posibilității analizării, verificării și înscrierii creanței, dar și la „înregistrarea” cererii într-un registru, care se va păstra la greșa tribunalului, fără a se face referire la locul depunerii cererii, anterior înregistrării acesteia.

Problema apare nu dacă titularul cererii depune și înregistrează cererea și la tribunal și la administratorul judiciar în termenul fixat prin hotărâre sau dacă o depune numai la administratorul judiciar, dar acesta o redirecționează în termen către tribunal, ci numai atunci când cererea de admitere a creanței este depusă și înregistrată în acest termen numai la administratorul judiciar, depunerea la tribunal făcându-se peste termen.

În doctrina de specialitate, în legătură cu textul de lege din vechea reglementare, s-a arătat că „declarațiile de creanță se depun la tribunal, se înregistrează în registrul creanțelor, se păstrează în mape distincte ținute pe debitori și se pun la dispoziția administratorului judiciar după expirarea termenului fixat pentru depunerea creanțelor. (...). Depunerea declarației de creanță și înregistrarea ei direct la sediul profesional al administratorului judiciar nu este sancționată cu nulitatea, încât declarația astfel depusă se consideră legal înregistrată, administratorul judiciar având obligația să o îndrepte la tribunal pentru a fi înregistrată în registrul special” (*N.Țândăreanu* , „Insolvența în reglementarea Legii nr.85/2006”, Universul Juridic, București, 2012, pag.276).

S-a făcut, de asemenea, și mențiunea că „cererile de admitere a creanțelor vor fi depuse prin registratura tribunalului sau direct în ședință și se vor înregistra într-un registru păstrat la greșa tribunalului pentru consultare” (*St. Cărpenu, M.A.Hotca, V.Nemeș*, „Codul

insolvenței comentat – Ediția a II – a revăzută și adăugită”, Universul Juridic, București, 2017, pag.304).

Într-o decizie de speță identificată în referire la această chestiune s-a apreciat astfel: „câtă vreme niciun text de lege nu prevede vreo sancțiune pentru faptul că declarația de creanță a fost depusă inițial și în termenul limită prestabilit, la administratorul judiciar, care este și practicianul care aplică procedura insolvenție și efectuează potrivit art.66 – 67 din Legea nr.85/2006, procedura de verificare a creanței, depunerea declarației de creanță direct la administratorul judiciar și primirea ei de către acesta, nu se poate transforma contra creditorului care a procedat astfel” (Tribunalul Alba, Secția de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, sentința nr.359/2014).

Având în vedere că administratorul judiciar este un organ care aplică procedura insolvenței, ținând seama de atribuțiile generale ale administratorului judiciar, astfel cum acestea sunt prevăzute de art.58 din Legea nr.85/2014, care deși nu fac referire la atribuția preluării și înregistrării cererilor de admitere a creanțelor formulate conform art.102, prevăd atribuția de verificare a creanțelor (lit.k.), reținându-se rolul practicianului în insolvență după pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței, inclusiv trimiterea notificării menționate de art.99 alin.(1), precum și procedura urmată în privința întocmirii tabelelor de creanță, dar și văzând modul de redactare a textului art.102 alin.(1), considerăm că cererea de admitere a creanței se depune la tribunal, unde se înregistrează în registrul special, însă depunerea și înregistrarea numai la administratorul judiciar poate produce efecte dacă este depusă și înregistrată în termenul fixat prin hotărâre.

Astfel cum s-a precizat în doctrină, depunerea cererii direct la administratorul judiciar nu este lovită de nulitate, produce deci efectele pentru care a fost creată, astfel că dacă este depusă și înregistrată la acest organ, care aplică procedura, în termenul stabilit, produce efectele juridice reglementate.

În consecință, considerăm că cererea de admitere a creanței depusă la administratorul judiciar în termen, dar nedepusă sau/și neînaintată și la tribunal în același termen fix, nu este considerată a fi tardiv formulată, această cerere urmând a fi înaintată tribunalului și înregistrată în registrul prevăzut de lege.

Față de argumentele expuse, în temeiul art.519 și art.520 NCPC, Înalta Curte de Casație și Justiție va fi sesizată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționate.

În baza art.520 alin.(2) NCPC, se va suspenda judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de apelanții-contestatori ... și ... – cu domiciliul în (...), în dosarul nr. ... al Curții de Apel Constanța.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.102 alin.(1) teza I și teza a II a din Legea nr.85/2014:

- Cererea de admitere a creanțelor se depune numai la tribunal sau poate fi depusă și la administratorul judiciar;

- Cererea de admitere a creanțelor depusă la administratorul judiciar în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii, dar nedepusă în termen la tribunal este considerată a fi formulată în termen”.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi

Președinte,

...

Judecător,

...

Grefier,

....

Red.-jud. ...

9ex./24.04.2018